

Τρίτη κλίση των ουσιαστικών

Η γ' κλίση περιλαμβάνει ουσιαστικά αρσενικά, θηλυκά και ουδέτερα, τα οποία είναι **περιτοσύλλαβα**, δηλαδή στη γενική ενικού και τη δοτική ενικού, καθώς και σε όλο τον πληθυντικό, έχουν **μια συλλαβή παραπάνω** από την ονομαστική ενικού.

ὁ ῥήτωρ	ὁ κόραξ
τοῦ ῥήτορος	τοῦ κόρακος
κλπ	κλπ

Καταληκτικά λέγονται τα τριτόκλιτα ουσιαστικά που σχηματίζουν την ονομαστική ενικού με την κατάληξη **-ς** (ἥρως, πόλις). Τα υπόλοιπα ονομάζονται ακατάληκτα.

Φωνηεντόληκτα λέγονται όσα έχουν χαρακτήρα φωνήεν [χαρακτήρας είναι το τελευταίο γράμμα του θέματος· το **θέμα** το βρίσκουμε από τη γενική, αφού αφαιρέσουμε την κατάληξη].

ἡ πόλις
τῆς πόλε-ως

Συμφωνόληκτα λέγονται όσα έχουν χαρακτήρα σύμφωνο.

ὁ κόραξ
τοῦ κόρακ-ος

Μονόθεμα λέγονται τα τριτόκλιτα ουσιαστικά που έχουν μόνο ένα θέμα, από το οποίο σχηματίζουν όλες τις πτώσεις τους.

ὁ ἥρως	(θ. ἥρω-)
τοῦ ἥρωος	
τῷ ἥρωι	
τόν ἥρωα	
κλπ	

Διπλόθεμα είναι τα ουσιαστικά που έχουν δύο θέματα. Σ' αυτά τα ουσιαστικά το θέμα που βρίσκουμε από τη γενική ενικού είναι το αδύνατο θέμα. Το θέμα που βρίσκουμε από την ονομαστική ενικού είναι το δυνατό θέμα.

ἡ δύναμις	(θ. δυναμι-: δυνατό, θ. δυναμε-: αδύνατο)
τῆς δυνάμεως	
τῇ δυνάμει	
τήν δύναμιν	
κλπ	

Φωνηεντόληκτα ουσιαστικά

	-εύς,έως	-ις,εως	
ΟΝ.	ό βασιλεύς	ή πόλις	ή δύναμις
ΓΕΝ.	τοῦ βασιλέως	τῆς πόλεως	τῆς δυνάμεως
ΔΟΤ.	τῷ βασιλεῖ	τῇ πόλει	τῇ δυνάμει
ΑΙΤ.	τόν βασιλέα	τήν πόλιν	τήν δύναμιν
ΚΛΗΤ.	ὦ βασιλεῦ	ὦ πόλι	ὦ δύναμι
ΟΝ.	οἱ βασιλεῖς	αἱ πόλεις	αἱ δυνάμεις
ΓΕΝ.	τῶν βασιλέων	τῶν πόλεων	τῶν δυνάμεων
ΔΟΤ.	τοῖς βασιλεῦσι	ταῖς πόλεσι	ταῖς δυνάμεσι
ΑΙΤ.	τούς βασιλέας	τάς πόλεις	τάς δυνάμεις
ΚΛΗΤ.	ὦ βασιλεῖς	ὦ πόλεις	ὦ δυνάμεις

Τα προπαροξύτονα σε -ις,εως, όπως το ουσιαστικό **ή δύναμις**, κατεβάζουν τον τόνο στη γενική και δοτική ενικού, καθώς και σε όλες τις πτώσεις του πληθυντικού.

Συμφωνόληκτα ουσιαστικά

Αφωνόληκτα

Ουρανικόληκτα:	-ξ	→	-κος	ό φοῖνιξ, τοῦ φοίνικος
			-γος	ό λάρυγξ, τοῦ λάρυγγος
			-χος	ό βήξ, τοῦ βηχός
Χειλικόληκτα	-ψ	→	-πος	ό γύψ, τοῦ γυπός
			-βος	ό χάλυψ, τοῦ χάλυβος
			-φος	
Οδοντικόληκτα	-ς	→	-τος	ό λέβης, τοῦ λέβητος
			-δος	ή κηλῖς, τῆς κηλίδος
			-θος	ό Πάρνης, τοῦ Πάρνηθος

Α. Ουρανικόληκτα (χαρακτήρας κ,γ,χ)				
ΟΝ.	ό βήξ	ό κόραξ	ό ὄνυξ	ή πτέρυξ
ΓΕΝ.	τοῦ βηχός	τοῦ κόρακος	τοῦ ὄνυχος	τῆς πτέρυγος
ΔΟΤ.	τῷ βηχί	τῷ κόρακι	τῷ ὄνυχι	τῇ πτέρυγι
ΑΙΤ.	τόν βῆχα	τόν κόρακα	τόν ὄνυχα	τήν πτέρυγα
ΚΛΗΤ.	ῶ βήξ	ῶ κόραξ	ῶ ὄνυξ	ῶ πτέρυξ
ΟΝ.	οἱ βῆχες	οἱ κόρακες	οἱ ὄνυχες	αἱ πτέρυγες
ΓΕΝ.	τῶν βηχῶν	τῶν κοράκων	τῶν ὀνύχων	τῶν πτερύγων
ΔΟΤ.	τοῖς βηξί	τοῖς κόραξι	τοῖς ὄνυξι	ταῖς πτέρυξι
ΑΙΤ.	τούς βῆχας	τούς κόρακας	τούς ὄνυχας	τάς πτέρυγας
ΚΛΗΤ.	ῶ βῆχες	ῶ κόρακες	ῶ ὄνυχες	ῶ πτέρυγες

Β. Χειλικόληκτα (χαρακτήρας π,β,φ)			
ΟΝ.	ό γύψ	ό Κύκλωψ	ό Ἄραψ
ΓΕΝ.	τοῦ γυπός	τοῦ Κύκλωπος	τοῦ Ἄραβος
ΔΟΤ.	τῷ γυπί	τῷ Κύκλωπι	τῷ Ἄραβι
ΑΙΤ.	τόν γῦπα	τόν Κύκλωπα	τόν Ἄραβα
ΚΛΗΤ.	ῶ γύψ	ῶ Κύκλωψ	ῶ Ἄραψ
ΟΝ.	οἱ γῦπες	οἱ Κύκλωπες	οἱ Ἄραβες
ΓΕΝ.	τῶν γυπῶν	τῶν Κυκλώπων	τῶν Ἀράβων
ΔΟΤ.	τοῖς γυψί	τοῖς Κύκλωψι	τοῖς Ἄραψι
ΑΙΤ.	τούς γῦπας	τούς Κύκλωπας	τούς Ἄραβας
ΚΛΗΤ.	ῶ γῦπες	ῶ Κύκλωπες	ῶ Ἄραβες

Γ. Οδοντικόληκτα (χαρακτήρας τ,δ,θ)				
ΟΝ.	ή πατρίς	ό τάπης	ό ὄρνις	τό ἄλμα
ΓΕΝ.	τῆς πατρίδος	τοῦ τάπητος	τοῦ ὀρνίθος	τοῦ ἄλματος
ΔΟΤ.	τῇ πατρίδι	τῷ τάπητι	τῷ ὀρνίθι	τῷ ἄλματι
ΑΙΤ.	τήν πατρίδα	τόν τάπητα	τόν ὄρνιν	τό ἄλμα
ΚΛΗΤ.	ὦ πατρίς	ὦ τάπης	ὦ ὄρνι	ὦ ἄλμα
ΟΝ.	αἱ πατρίδες	οἱ τάπητες	οἱ ὀρνίθες	τά ἄλματα
ΓΕΝ.	τῶν πατρίδων	τῶν ταπήτων	τῶν ὀρνίθων	τῶν ἀλμάτων
ΔΟΤ.	ταῖς πατρίσι	τοῖς τάπησι	τοῖς ὀρνίσι	τοῖς ἄλμασι
ΑΙΤ.	τάς πατρίδας	τούς τάπητας	τούς ὀρνίθας	τά ἄλματα
ΚΛΗΤ.	ὦ πατρίδες	ὦ τάπητες	ὦ ὀρνίθες	ὦ ἄλματα

Ὅπως το ουσιαστικό ὁ ὄρνις κλίνονται και τα ουσιαστικά **ή χάρις,τος** και **ή ἔρις,δος**

Ειδική κατηγορία αποτελούν τα οδοντικόληκτα με χαρακτήρα **ντ**, τα οποία και κλίνονται ως εξής:

ΟΝ.	ό γίγας	ό ἰμάς	ό γέρων
ΓΕΝ.	τοῦ γίγαντος	τοῦ ἰμάντος	τοῦ γέροντος
ΔΟΤ.	τῷ γίγαντι	τῷ ἰμάντι	τῷ γέροντι
ΑΙΤ.	τόν γίγαντα	τόν ἰμάντα	τόν γέροντα
ΚΛΗΤ.	ὦ γίγαν	ὦ ἰμάς	ὦ γέρον
ΟΝ.	οἱ γίγαντες	οἱ ἰμάντες	οἱ γέροντες
ΓΕΝ.	τῶν γιγάντων	τῶν ἰμάντων	τῶν γερόντων
ΔΟΤ.	τοῖς γίγασι	τοῖς ἰμάσι	τοῖς γέρουσι
ΑΙΤ.	τούς γίγαντας	τούς ἰμάντας	τούς γέροντας
ΚΛΗΤ.	ὦ γίγαντες	ὦ ἰμάντες	ὦ γέροντες